

Sygn. akt I ACz 196/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak (spraw.) SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Z. M.**

przeciwko **Gminie M. R.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 4 lutego 2013 r., sygn. akt I C 376/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie przyznał biegłemu sądowemu z zakresu wyceny nieruchomości i ruchomości Z. S. (1) wynagrodzenie za sporządzenie opinii w kwocie 1.136,09 zł zgodnie z przedstawioną fakturą VAT nr (...).

W uzasadnieniu tej decyzji Sąd Okręgowy powołując się na przepisy art. 288 k.p.c. oraz art. 89 ust. 1, 2 i 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych uznał, że rachunek przedłożony przez biegłego nie budzi wątpliwości pod względem merytorycznym i formalnym. Taki stan rzeczy uzasadniał przyznanie biegłemu wynagrodzenia zgodnie z przedłożonym rachunkiem.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana wniosła o jego zmianę i odmowę przyznania biegłemu Z. S. (1) wynagrodzenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu strona pozwana zarzuciła naruszenie:

- art. 288 k.p.c., art. 89 k.p.c. ust. 1 i 2 i art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z § 11 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.12.1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym,
- art. 4 pkt 16 ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku z § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.09.2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzenia operatu szacunkowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia trafnie przywołane zostały przepisy określające zasady wynagradzania biegłych sądowych. One też posłużyły Sądowi Okręgowemu do weryfikacji rachunku przedłożonego przez biegłego Z. S. (1).

Skarżąca natomiast, upatruje wadliwości przedmiotowej opinii w naruszeniu przez nią art. 4 pkt 16 ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku z § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.09.2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego. Oznacza to, że zażalenie stara się zakwestionować zasadność przyznanego biegłemu wynagrodzenia z punktu widzenia merytorycznej zawartości opinii, tzn. konkretnych wyliczeń dokonanych przez biegłego. Tego rodzaju pretensja może być przedmiotem zarzutów do opinii biegłego i powinna być roztrząsana w ramach zażądania od biegłego dodatkowych ustnych bądź pisemnych wyjaśnień (por. art. 286 k.p.c.), a nie w ramach zażalenia na postanowienie o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia.

Zauważyć wypada, iż byłoby z gruntu sprzeczne z założeniami na jakich oparta jest instytucja biegłego sądowego, uzależnienie przyznania biegłemu wynagrodzenia od tego, czy merytoryczne wnioski opinii są zgodne, czy też nie, z oczekiwaniami zainteresowanej strony.

Oczywiście, w przypadku opinii rażąco nieprofesjonalnej, nieprzydatnej dla rozpoznawanej sprawy, istniałyby przesłanki do odmowy przyznania biegłemu wynagrodzenia. Takich cech nie można jednak przypisać opinii biegłego Z. S. (1) z dnia 18.12.2012 r.

Z tych przyczyn, działając na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie strony pozwanej oddalono, jako bezzasadne.

(...)

• (...)

• (...)

R., dnia 5.04.2013 r.

As.